

Chương 544: Thảm Hoạ Cổng (68) - Kinh Hoàng

(Số từ: 1915)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:16 AM 03/09/2023

Redina có vai trò quan trọng trong việc cung cấp các cuộc oanh tạc ma thuật quy mô lớn đến các khu vực quan trọng, tất cả trong khi khảo sát chiến trường.

Ngồi trên cao với tầm nhìn toàn cảnh chiến trường rộng lớn, Redina có trách nhiệm quyết định nơi hỗ trợ dựa trên phán đoán của mình.

Động lực trên chiến trường luôn thay đổi, đòi hỏi Redina phải đưa ra quyết định tự chủ.

Cô phải lựa chọn, liên tục.

—Hỗ trợ hay không hỗ trợ.

Sử dụng Ma pháp [Tầm nhìn xa], cô ấy đánh giá chiến trường, cung cấp hỗ trợ ở nơi quan trọng nhất.

Cung cấp sự giúp đỡ ở những nơi tồi tệ nhất có nghĩa là một số khu vực sẽ không nhận được viện trợ.

Redina phải phân biệt giữa các đơn vị quan trọng và những đơn vị ít quan trọng hơn.

Redina buộc phải từ bỏ một số đơn vị cho đến diệt vong trong khi củng cố các vị trí quan trọng hơn và các đội quân thiết yếu.

Giải cứu một số người trong khi chứng kiến cái chết của những người khác là nhiệm vụ nghiệt ngã của Redina, một lựa chọn mà cô phải thực hiện từng phút, từng giây.

Các quyết định của cô được thúc đẩy bởi trực giác, không phải là thứ có thể đạt được thông qua cân nhắc hoặc xem xét.

Nỗi sợ rằng phán đoán của cô đôi khi có thể chùn bước đã đẩy Redina vào nỗi sợ hãi lớn nhất của cô, và những sai lầm là không thể tránh khỏi.

Năng lượng của Arc Crystal không phải là vô tận.

Do đó, vô số tình huống buộc cô phải quay lưng lại với ai đó.

Khoảnh khắc Redina chọn loại trừ ai đó dựa trên nhu cầu của chiến trường, hình ảnh những người chết vì lựa chọn của cô, thay vì những người cô đã cứu, đã ám ảnh Redina.

-Grrrr!

Khi Redina giải phóng hàng tá sóng xung kích để vô hiệu hóa đàn quái vật trên không đang tiến đến căn cứ phía

sau, Redina không thể không chứng kiến những người lính bị nghiền nát và giết chết bởi tàn dư của những sinh vật bị đánh bại.

Nếu cô phớt lờ lũ quái vật, pháo binh sẽ bị tổn hại, thậm chí còn gây ra thiệt hại đáng kể hơn.

Tuy nhiên, sự thật nghiệt ngã vẫn là những người lính đã thiệt mạng vì Ma thuật của Redina.

"..."

Redina có thể nổi tiếng là Pháp sư đã giết nhiều quái vật nhất.

Tuy nhiên, cuối cùng, Redina sẽ là Pháp sư gây ra nhiều cái chết cho con người nhất.

Với trái tim trĩu nặng, Redina quan sát chiến trường.

Cô không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chứng kiến vô số cái chết.

Chiến trường là một cơn bão hỗn loạn đầy chết chóc và tàn sát.

Ludwig cũng có phần của mình giữa cái chết và sự hủy diệt đó.

*Thud! Thump!

Được bao bọc trong lớp mana xanh lam, Ludwig cũng tham gia vào việc tiêu diệt quái vật.

Rất nhiều thứ đã phát triển kể từ khi thức tỉnh [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Sử dụng năng lượng ma thuật được tối ưu hóa từ Moonshine, Ludwig đã đạt được khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] tối ưu, giống như các thành viên khác của Royal Class.

Dù chưa đạt đến Master Class, nhưng không thể phủ nhận Ludwig là một siêu nhân.

*Gasp!

Anh đâm bằng kiếm, đánh bằng chuôi và đá.

Những con thú nhỏ hơn khó có thể cưỡng lại việc bị vô hiệu hóa bởi những cử chỉ và cú đá của Ludwig.

Trên một chiến trường như vậy, tài năng của Ludwig không thể không tỏa sáng.

"Hừ!"

*Vút!

Anh không biết mệt mỏi.

Chỉ sở hữu tài năng về [Thể lực], Ludwig không bao giờ lơ là trong việc trau dồi khả năng này.

Tuy nhiên, ngay cả Ludwig cũng không thể chống lại tất cả quái vật.

-Grrrrraaa!

"Làm ơn cứu tôi!"

Sự hỗn loạn của tiếng gầm rú của quái vật và tiếng la hét của con người hòa quyện thành một bản giao hưởng chói tai vang vọng từ mọi ngóc ngách của chiến trường.

Tất nhiên, không phải ai cũng tham gia vào trận chiến.

"Ah, ah... ah... ah..."

Một số đã phát điên, đánh rơi vũ khí trong nỗi kinh hoàng, và giờ đang quằn quại trên chiến trường.

"Chân tôi... chân tôi..."

Những người khác bị trọng thương, không thể nhận được bất kỳ sự hỗ trợ chữa trị nào và dần dần chống chọi với vết thương của họ.

Giữa khung cảnh tàn khốc này, nơi vô số cá nhân phải chịu một kết cục khủng khiếp, bị đối xử tệ hơn cả những con chó hoang, Ludwig đã giữ vững lập trường của mình. Anh sử dụng vũ khí của những người đồng đội đã ngã xuống để chống lại lũ quái vật không ngừng.

Tại sao những điều khủng khiếp như vậy phải xảy ra?

Tại sao những sự kiện này phải diễn ra?

Tại sao những người này phải chết một cách dã man như vậy?

Với hàm răng nghiền chặt, Ludwig làm điều duy nhất có thể, không thể cứu những người đã mất: anh giết quái vật. Đây là hành động cao quý duy nhất còn lại trên thế giới này. Cái còn lại là nguồn gốc của tất cả sự hỗn loạn này: cái chết của Ma Vương.

Nhưng đối mặt với Ma vương mạnh mẽ khủng khiếp là điều vượt quá Ludwig.

Đó là nhiệm vụ của Anh hùng.

Vì vậy, Ludwig đã chiến đấu với quái vật.

Giết những con quái vật mà anh có thể, đứng vững trước những kẻ trong tầm tay của mình, đó là lẽ phải và đức hạnh duy nhất mà Ludwig có thể làm.

Một số nằm trong sự đau đớn, những người khác mất trí, nhưng những người vẫn bám vào vũ khí của mình và không bỏ cuộc chắc hẳn đã chia sẻ suy nghĩ của Ludwig.

Họ đã chiến đấu chống lại thảm họa, sự cay đắng và bất công khi rơi xuống con đường này, không muốn buông bỏ vũ khí của mình.

Từ xa, Ludwig phát hiện ra thứ gì đó đang nhảy giữa biển quái vật.

*Wiiiiiiik!

Một vật thể, hình cầu và màu đen, bắn xuyên qua không trung, đâm sầm vào những người lính.

*Kuwung!

Đó không phải là viên đạn hay vỏ đạn; đó là một con quái vật.

Sinh vật, cuộn tròn như một quả bóng, mở rộng cơ thể của nó, để lộ hình dạng giống như một con bọ cạp.

Ở vị trí của một khuôn mặt, có một lỗ đen chứa đầy những đường gân đen tuyền.

-Kiiiiiiiiaaaaaa!

"Ugh!"

Từ cái hố sâu như vực thẳm đó, một tiếng hét khủng khiếp, quái dị phát ra, khiến binh lính và Ludwig, dù ở khoảng cách tương đối, cũng phải loạng choạng.

Những người lính gần đó ngã xuống, máu chảy ra từ mắt, tai và miệng của họ, bị đánh gục bởi lời nguyền của tiếng hét.

-Kiiiiiiiiaaaaaa!

"Ughhhhh!"

Giữa cơn đau tột cùng, như thể đầu anh bị xé toạc ra, Ludwig nghiêng răng lại.

Quái vật có đủ loại.

Một số phun ra lửa và sét, trong khi những người khác phát động các cuộc tấn công tinh thần.

Phương pháp tấn công của họ không thể đoán trước và thường bất chấp logic.

Bị tai không giúp những người lính lấy lại bình tĩnh, tiếng hét kinh hoàng vang lên bất chấp, và Ludwig không phải là một ngoại lệ.

*Thud! Crunch!

Những con quái vật đang tiến lên giẫm đạp và nghiền nát những người lính đã ngã xuống.

Họ đang trên bờ vực bị tiêu diệt bởi cuộc tấn công vô nghĩa này, bao gồm cả Ludwig.

Tại thời điểm đó,

-Kiiiiiiiiaaaaaa!

Với mái tóc đỏ rực tung bay, một bóng người lao thẳng về phía nguồn gốc của tiếng hét kinh hoàng.

Mặc cho những người khác xung quanh nôn ra máu và không chịu nổi tiếng hét, cô gái tóc đỏ dường như không bị ảnh hưởng khi lao về phía tâm điểm của sự hỗn loạn.

*Vút!

Cô đâm thanh kiếm của mình vào khoảng trống và vặn nó.

*Cạch! Rắc rắc!

Con quái vật nhanh chóng bị tiêu diệt và gục ngã.

Cô gái tỏa ra hào quang màu xanh lam và hiện là kẻ giết quái vật, tiến lại gần Ludwig.

"Cậu có ổn không?"

"Scarlett..."

"Đứng lên. Chúng ta không có nhiều thời gian."

"Được rồi."

Ludwig lồm cồm bò dậy, dư âm của tiếng la hét vẫn còn văng vẳng bên tai, giúp anh đứng vững.

Một khả năng độc đáo được gọi là khả năng [miễn dịch].

Đây cũng là thứ áp dụng cho quái vật.

Vì một số lý do không thể giải thích được, những khả năng kỳ lạ được sử dụng bởi những con quái vật không có tác dụng với Scarlett.

Có thể là ngọn lửa, tia sét hoặc các cuộc tấn công tâm linh gây kinh hoàng.

Scarlett miễn nhiễm với sức mạnh của mọi quái vật, miễn là chúng không tấn công vật lý.

Đó là lý do tại sao cô ấy cố gắng săn lùng những con quái vật có khả năng tàn phá.

Nếu không có Scarlett, thì ngay cả Ludwig, dù ghê gớm như anh, cũng chắc chắn sẽ phải chết.

Cô ấy không chỉ cứu vô số binh lính mà còn cả mạng sống của Ludwig.

Tuy nhiên, họ phải tiếp tục chiến đấu để ngăn chặn cuộc khủng hoảng tiếp theo.

Trước khi Ludwig có thể đứng vững hoàn toàn, Scarlett đã lao trở lại vào sự hỗn loạn của chiến trường.

Quái vật ở khắp mọi nơi.

Mặc dù khả năng [miễn dịch] của Scarlett bảo vệ cô khỏi những khả năng kỳ lạ của lũ quái vật, nhưng nó không thể bảo vệ cô khỏi [sức mạnh thể chất] của chúng, thứ siết chặt, xé và cắn.

*Dundundundun!

Mặt đất bên dưới họ rên rỉ.

"Một trận động đất?"

Bây giờ, cũng có những con quái vật gây ra địa chấn?

KHÔNG.

*Dundundundun!

Nhìn vào mặt đất nhấp nhô, theo sau tiếng ầm ầm ngày càng dữ dội, Ludwig nhận ra đây không phải là kết quả của một khả năng đặc biệt nào đó.

Trong một tình huống mà các mối đe dọa chưa biết có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, trực giác là điều tối quan trọng.

Đánh giá tình hình tức thời, tiếp theo là hành động.

Ludwig nhận ra tiếng ầm ầm khủng khiếp không phải là một trận động đất, mà là thứ gì đó đang di chuyển bên dưới bề mặt.

Và khi anh nhận thấy những chấn động lớn đã chạm tới mặt đất dưới chân Scarlett,

"Scarlett! Chạy đi!"

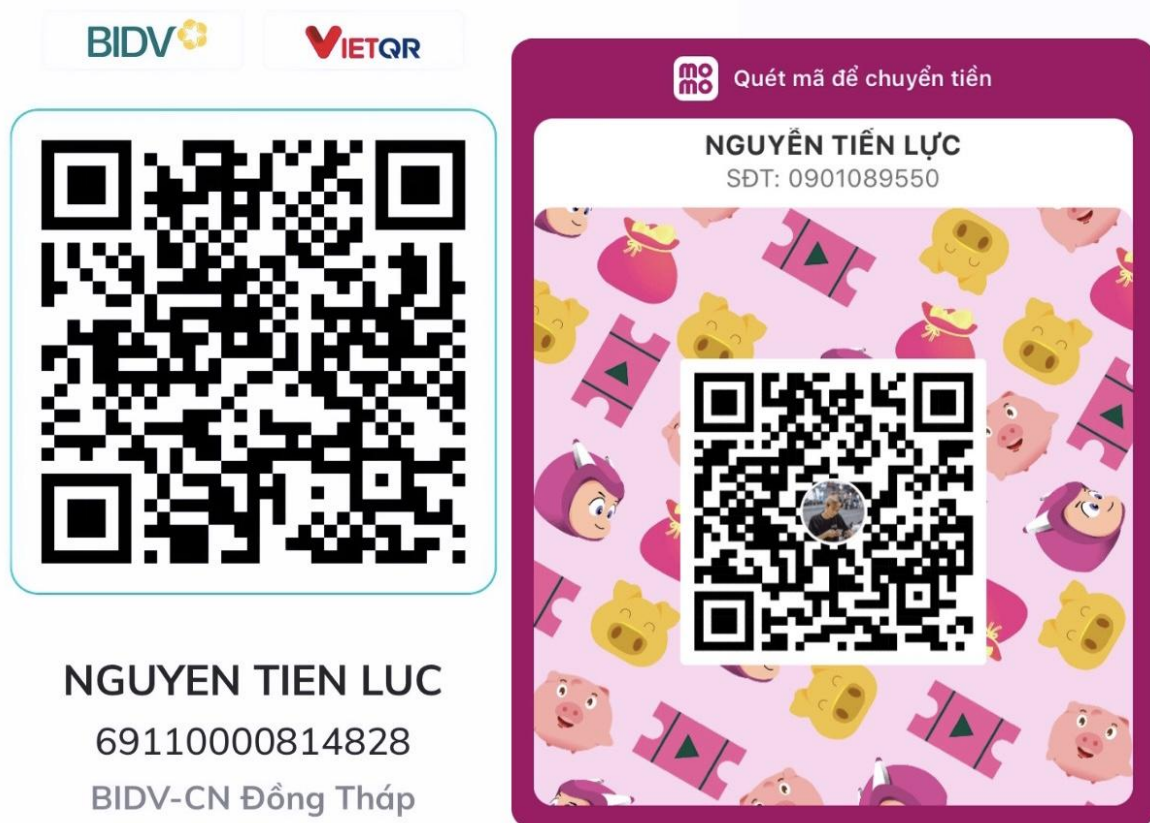
"...!"

*Bùm!

Ludwig chỉ có thể đứng nhìn một con sâu khổng lồ, kỳ cục, đang há to miệng, lao lên khỏi mặt đất. Nó nuốt chửng Scarlett, cùng với hàng tá quái vật và binh lính, chỉ bằng một cú nhảy.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading